

ВОЛФГАНГ БОРХЕРТ

ПИСАТЕЛЯТ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2009

chitanka.info

Писателят трябва да даде име на дома, който всички строят. А също и на отделните помещения. Болничната стая той е длъжен да назове „тъжната стая“, мансардата — „ветровитата стая“, а приземието — „мрачната стая“. Той не бива да нарича приземието „красивата стая“.

Отнемат ли му възможността да пише, писателят трябва да заскърца със зъби от мъка. Тогава не му остава друго, освен да се опита с дръжката на лъжицата да издраска своите слова върху стената. Както в затвора, в тази проклета дупка! Не стори ли това, значи не е достоен за името, което носи. И трябва да бъде зачислен към уличните метачи.

Когато в друг дом зачетат неговите писания, хората трябва да си рекат: „Аха, ето как живеят там, в онзи дом!“ Няма значение дали пише с главни или обикновени букви. Но той е длъжен да пише четливо.

Писателят трябва да обитава мансардата. Изгледът, който се открива оттам, е грандиозен. Грандиозен значи красив и страшен едновременно. Там, в мансардата, е самотно. Там е най-студено, а също и най-горещо.

Ако каменоделецът от първия етаж реши да отиде на гости у писателя в мансардата му, нищо чудно да му се завие свят. Но писателят не е длъжен да отдава значение на това. Каменоделецът е онзи, който трябва да привикне с височината. Това ще му е от полза.

Нощем писателят може да съзерцава звездите. Но тежко му, ако не усети, че опасност грози дома му! Усети ли, той е длъжен да тръби, докато се разбудят всички; да тръби, докато дробовете му се пръснат.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.